

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/79/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201384
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014201384.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcov 1. N. T., W., 2. Ing. J. X., D., 3. T. A., E., všetci zastúpení advokátom JUDr. Tomášom Plankom, Nám. slobody 10, 811 06 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, za účasti vedľajších účastníkov 1. Mgr. J. T. Ph.D., U., 2. N. X., T., 3. Ing. T. N., A., všetci zastúpení advokátkou Mgr. Zuzanou Čaputovou, Radničné nám. 3, 902 01 Pezinok, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 2748/2014-420, 17350/2014 zo dňa 16.06.2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/172/2014-72 zo dňa 22. januára 2015, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/172/2014-72 zo dňa 22. januára 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného sp. zn. 2748/2014-420, 17350/2014 zo dňa 16.06.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 51/2014-720 zo dňa 17.02.2014 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcom na účet ich advokáta trovy konania, a to 70 € titulom náhrady súdneho poplatku a 899,28 € titulom trov právneho zastúpenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.08.2014 sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2748/2014-420 zo dňa 16.06.2014, ktorým zamietol rozklad žalobcov a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 51/2014-720 zo dňa 17.02.2014, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Bratislave (ďalej len „OLÚ“) č. 207/2/2013 zo dňa 21.06.2013 v konaní mimo odvolacieho

konania. Rozhodnutím OLÚ boli podľa § 5 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 326/2005 Z.z.“), trvale vyňaté z plnenia funkcií lesov pozemky, vedené v tom čase na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, nachádzajúce sa v kat. úz. T., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX v súbore popisných informácií registra „C“ ako parc. č. 18343/3 v čase trvalého vyňatia lesný pozemok o výmere 25 654 m² pre vlastníkov N. T., Ing. J. X. a T. A. (ďalej len „žalobcovia“).

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, žaloba je dôvodná. Z obsahu pripojených spisov žalovaného súd zistil, že rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 207/2/2013 zo dňa 21.06.2013 sa trvalo vyňali z plnenia funkcií lesa lesné pozemky na parcelách registra C nehnuteľností parc. č. 18343/3 o výmere 25 654 m² a č. 18343/4 o výmere 395 m² v k.ú. T. podľa § 56 zákona č. 326/2005 Z.z. orgánom štátnej správy lesného hospodárstva. Rozhodnutie OLU podpísal prednosta Obvodného lesného úradu v Bratislave Ing. H. F.. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo“) z vlastného podnetu preskúmalo toto rozhodnutie a následne rozhodnutím č. 51/2014-720 zrušilo rozhodnutie OLÚ mimo odvolacieho konania z dôvodu vecnej nepríslušnosti Obvodného lesného úradu. Ministerstvu bol 06.03.2014 doručený rozklad žalobcov, v ktorom okrem iného namietali, že rozhodnutie OLÚ vydal vecne príslušný správny orgán a iba z formálnej chyby nie je na rozhodnutí uvedený konkrétny útvar OLÚ, ktorý plní úlohu prvostupňového správneho orgánu. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR rozklad žalobcov rozhodnutím č. 2748/2014-420 dňa 16.06.2014 zamietlo a rozhodnutie č. 51/2014-720 zo dňa 17.02.2014 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. potvrdilo.

Podkladom pre začatie konania na Ministerstve bol list Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OO-2013/21217 zo dňa 13.12.2013, podpísaný predsedom úradu, doručený služobnému úradu ministerstva dňa 16.12.2013, v ktorom sa poukazuje na tri rozhodnutia bývalého Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 239/6/2013-BA3 zo dňa 06.09.2013, č. 207/2/2013 zo dňa 21.06.2013 a č. 054/5/2013-BA3 zo dňa 25.03.2013. Ministerstvo začalo z vlastného podnetu tri samostatné konania. Pri rozhodnutí Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 207/2/2013 zo dňa 21.06.2013, právoplatného dňa 18.07.2013, ktorým sa trvalo vyňali lesné pozemky na parcelách registra C k. parc. č. 18343/3 o výmere 25 654 m² a č. 18343/4 o výmere 395 m² v k. ú. T. z plnenia funkcií lesov, bolo konanie ministerstva začaté 17.12.2013 listom č. 5112/2013-720, záznam č. 35415/13, ktoré bolo žalobcom doručené 23.12.2013, 09.01.2014, 10.01.2014. Predmetným listom boli upovedomení o začatí konania a vyzvaní na zaslanie vyjadrenia. Následne ministerstvo listom č. 48/2014720 si od Okresného úradu Bratislava, pozemkového a lesného odboru vyžiadalo spisový materiál. Pri preskúmaní zrušeného rozhodnutia OLÚ bolo ministerstvom na základe stanoviska Okresného úradu Bratislava, pozemkového a lesného odboru č. OU-BA-PLO-2014/3681 zo dňa 07.01.2014, potvrdené stanoviskom z 15.01.2014 zistené, že na základe delimitačných protokolov sa na tomto úrade spis súvisiaci so zrušeným rozhodnutím OLÚ nenachádza a ani zrušené rozhodnutie. Ministerstvo vykonalo rekonštrukciu spisu a doložilo kópiu zrušeného rozhodnutia. Dňa 19.12.2013 bol ministerstvu doručený podnet od Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto, oddelenia životného prostredia a územného plánovania na preskúmanie rozhodnutí o vyňatí lesných pozemkov z lesného fondu č. ZPaUP-1741/2013/akm, star1658/2013/akm zo dňa 17.12.2013, ktorého obsahom, okrem iného je aj kópia žiadosti žalobcov o poskytnutie územnoplánovacej informácie z 19.05.2013, v ktorej ale nebol uvedený žiaden zámer na využitie pozemku, pričom jedným z podkladov na posúdenie, či je zámer žiadateľa v súlade s podmienkami uvedenými v § 8 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. je aj územnoplánovacia informácia o funkčnom využití územia v zmysle platného územného plánu. Žalobcovia doručili dňa 31.01.2014 Odpoveď na výzvu z 30.01.2014, v ktorej žiadali, aby ministerstvo návrh na zrušenie júnového rozhodnutia zrušilo. Vo svojom vyjadrení spochybňovali dodržanie vertikálnej dvojínštandardnosti správneho konania, k čomu malo dôjsť účinnosťou zákona č. 345/2012 Z.z.

V čase vydania tohto rozhodnutia bol v účinnosti § 60 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, podľa ktorého prvostupňová vecná príslušnosť Obvodného lesného úradu v sídle kraja bola zabezpečená

znením, že Obvodný lesný úrad v sídle kraja na rozhodovanie v správnom konaní v prvom stupni vo veciach, ktoré sú zákonom ustanovené Obvodnému lesnému úradu zriaďuje osobitný organizačný útvar, ktorým v tomto prípade bol Odbor lesného hospodárstva a poľovníctva Obvodného lesného úradu v sídle kraja, ktorý riadi riaditeľ odboru.

Na základe vyššie uvedeného sa preto krajský súd nestotožnil s námietkou žalobcov uvedenou v žalobe, že predmetné rozhodnutie vydal vecne nepríslušný správny orgán (žalovaný). Považoval za dostatočne zrejmé, že s poukazom na citované ustanovenie bol v rozhodnom období vecne príslušným orgánom na konanie Obvodný lesný úrad v Bratislave, Odbor lesného hospodárstva a poľovníctva, ktorému priamym nadriadeným orgánom bol Obvodný lesný úrad v Bratislave. Pretože rozhodnutie o trvalom vyňatí predmetných pozemkov zo dňa 21.06.2013 vydal Obvodný lesný úrad v Bratislave (v tomto prípade druhostupňový správny orgán postupom podľa ust. § 50 Správneho poriadku), v zmysle ustanovenia § 58 Správneho poriadku je jeho priamym nadriadeným orgánom žalovaný (Ministerstvo), takže preskúmané rozhodnutie vydal vecne príslušný správny orgán.

Ďalej krajský súd uviedol, že zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov, aj preskúmaním mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom (zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania), alebo skutkovými zisteniami a okolnosťami. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov administratívneho konania.

V danom prípade prvostupňový aj druhostupňový správny orgán dospeli k záveru, že rozhodnutie z 21.06.2013 bolo vydané v rozpore s hmotnoprávnym predpisom zákonom č. 326/2005 Z.z., účinným v čase konania, nakoľko ho vydal vecne nepríslušný správny orgán, čím bolo porušené jeho ustanovenie § 60 ods. 1 písm. b), tak isto bolo vydané v rozpore s § 5 a § 7 ods. 2 tým, že pri konaní o vyňatí lesných pozemkov z plnenia funkcie lesa má rozhodnutie vychádzať z posúdenia žiadosti v zmysle § 8 ods. 1 a až následne môže správny orgán rozhodnúť podľa § 5 ods. 1. Podľa názoru súdu skutočnosť, či právoplatné rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom, musí byť zistená nepochybným spôsobom a musí byť riadne odôvodnená v samotnom rozhodnutí správneho orgánu. V tomto prípade súd konštatoval, že vyjadrenia, resp. právne názory žalovaného správneho orgánu si odporujú, keď na jednej strane žalovaný správny orgán tvrdí, že rozhodnutie z 21.06.2013 bolo vydané Okresným lesným úradom v dôsledku atrakcie (§ 50 Správneho poriadku) a preto bol žalovaný oprávneným orgánom rozhodovať v mimo odvolacom konaní (s týmto právnym názorom sa nestotožňuje žalobca) a na druhej strane ministerstvo uvádza, že dôvodom zrušenia rozhodnutia bola tá skutočnosť, že ho vydal vecne nepríslušný správny orgán.

V prejednávanej veci krajský súd dospel k záveru, že zrušenie právoplatného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní bolo v rozpore so zákonom, keďže žalovaný pri vydávaní napadnutého rozhodnutia úplne rezignoval na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcov.

Potrebu ochrany právnej istoty jednotlivca, stability právnych vzťahov založených právoplatnými rozhodnutiami orgánov verejnej správy a predvídateľnosti rozhodovania štátnych orgánov, ktoré sú základom právneho štátu žalovaný preto podľa názoru súdu nesprávne vyhodnotil. V súlade s ustálenou judikatúrou je povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku zvážiť, či práva nadobudnuté na základe právoplatného rozhodnutia boli nadobudnuté dobromyseľne a či môžu byť zmenou alebo zrušením rozhodnutia dotknuté. Táto úvaha správneho orgánu je predmetom súdneho prieskumu (pozri rozhodnutie NS SR 3 Sž 17/2013, 4 Sž 31/02, nález I. ÚS 128/2010).

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že s poukazom na obsah oboch preskúmaných rozhodnutí je daný zákonný dôvod na ich zrušenie postupom podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. pre ich nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, pretože z obsahu oboch rozhodnutí (napriek ich rozsiahlosti) je možné konštatovať, že žalovaný správny orgán opomenul v odôvodnení svojho

rozhodnutia venovať sa otázke dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov konania, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia len stroho konštatoval, že ... „nie je možné pripustiť, že účastníci konania boli pri nadobudnutí práva dobromyseľní, lebo museli vedieť, že keď začal vo veci konať príslušný osobitný organizačný útvar OLU, ktorým bol Odbor lesného hospodárstva a poľovníctva tým, že vydal rozhodnutie o prerušení konania, ktoré podpísal riaditeľ odboru a rozhodnutie OLÚ vydal OLÚ bez označenia osobitného organizačného útvaru, ktoré bolo podpísané prednostom OLÚ, čiže rozhodnutie OLU vydal vecne nepríslušný správny orgán, nie je možné povedať, že účastníci konania nadobudli práva dobromyseľne...“. Jeho rozhodnutie sa preto s poukazom na vyššie uvedené javí ako neprekúmateľné.

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný zmysle § 205 ods. 2 písm. a) a d) O. s. p. odvolanie, pretože je toho právneho názoru, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nie je dostatočne zrozumiteľné, keďže súd neuviedol, v čom vidí rezignáciu žalovaného na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcov. Súd tak isto nedal odpoveď na otázku, ako sa mal žalovaný ako správny orgán vysporiadať so zjavnou vadou rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Bratislave č. j. 207/2/2013 z 21.06.2013, ktorá spočíva v skutočnosti, že v konaní konal a rozhodol vecne nepríslušný správny orgán, a ktorá aj v súlade s ustálenou právnou teóriou spôsobuje nezákonnosť vydaného rozhodnutia.

Žalovaný, ako správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Bratislave č. j. 207/2/2013 z 21.06.2013 (ďalej len „rozhodnutie OLÚ“) podľa § 65 Správneho poriadku mimo odvolacieho konania bol vo veci povinný zo zákona konať, nakoľko z administratívneho spisu došiel k záveru, že rozhodnutie OLÚ trpí od počiatku vadou nezákonnosti z dôvodu, že ho vydal vecne nepríslušný správny orgán, nakoľko obvodný lesný úrad v sídle kraja nemal vecnú príslušnosť na vydávanie takéhoto rozhodnutia. Keby išlo o rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, rozhodnutie by mal vydať obvodný lesný úrad, odbor lesného hospodárstva a poľovníctva, ktorý bol zriadený obvodným lesným úradom v sídle kraja na rozhodovanie v správnom konaní v prvom stupni vo veciach, ktoré boli zákonom ustanovené obvodnému lesnému úradu (§ 60 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. účinný v čase vydávania rozhodnutia OLÚ).

Na skutočnosť, že rozhodnutie nevydal vecne príslušný správny orgán, sa musí z úradnej povinnosti prihladať v rámci preskúmavania rozhodnutia správnym orgánom v odvolacom konaní, v konaní o rozklade, ako aj pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania, lebo takého rozhodnutie je podľa právnej praxe a judikatúry nezákonné bez ohľadu na to, že nadobudlo právoplatnosť, lebo spôsobuje až nulitu takéhoto rozhodnutia.

Žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu uvedeným v rozsudku na str. 9 ods. 4 z hora, posledná veta, kde uvádza: „V tomto prípade súd konštatoval, že vyjadrenia, resp. právne názory žalovaného správneho orgánu si odporujú, keď na jednej strane žalovaný správny orgán tvrdí, že rozhodnutie z 21.06.2013 bolo vydané Obvodným lesným úradom v dôsledku atrakcie (§ 50 Správneho poriadku) a preto bol žalovaný oprávneným orgánom rozhodovať v mimo odvolacom konaní (s týmto právnym názorom sa nestotožňuje žalobca) a na druhej strane ministerstvo uvádza, že dôvodom zrušenia júnového rozhodnutia bola tá skutočnosť, že toto rozhodnutie vydal vecne nepríslušný správny orgán“.

V rozhodnutí žalovaného na str. 15 sa uvádza: „K uvedenej konštrukcii rozkladu je potrebné uviesť: rozhodnutie OLÚ je rozhodnutím obvodného lesného úradu v sídle kraja, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že ho podpísal prednosta obvodného lesného úradu Ing. H. F., a tento by mohol konať ako prvostupňový správny orgán len spôsobom podľa § 50 Správneho poriadku, keby bol prvostupňový správny orgán nečinný. ... Zákon na takýto postup vyžaduje splnenie troch podmienok: a) správny orgán vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci nezačal konanie, hoci je na to zo zákona povinný, b) odstránenie nečinnosti prvostupňového správneho orgánu nemožno dosiahnuť inak, c) atrakciu dovoľuje povaha vecí“.

Žalovaný ani v preskúmanom rozhodnutí, ani v písomnom vyjadrení k žalobe z 02.10.2014, ani na pojednávaní konanom 15.01.2015 neuviedol, že rozhodnutie OLÚ bolo vydané Okresným lesným úradom v dôsledku atrakcie (§ 50 Správneho poriadku), čiže nie je možné prísť k názoru, ku ktorému prišiel súd, že by si názory žalovaného odporovali.

Žalovaný namieta aj konštatovanie krajského súdu o nezákonnosti jeho rozhodnutia z dôvodu rezignácie na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcov s tým, že dôsledky rozhodnutia v mimo odvolacom konaní by nemali byť žalobcom na ujmu, a najmä nie v mimo odvolacom konaní, v ktorom zákon ukladá správne orgánu dbať na to, aby práva účastníkov boli dotknuté čo najmenej.

Zákonnú povinnosť správneho orgánu dbať pri zrušení a zmene právoplatného rozhodnutia, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, nemožno chápať tak, že tieto práva nemôžu byť dotknuté vôbec. Zákonodarca týmto spôsobom zakotvil právnu ochranu účastníka konania, ktorý mal poctivý a otvorený vzťah k správne orgánu alebo k rozhodovanej veci a nevyvolal skutkový omyl na strane správneho orgánu.

Žalovaný má za to, že krajský súd pri posudzovaní dobromyseľnosti konania účastníkov nedostatočne preskúmal všetky aspekty, dôkazy a súvislosti a na základe toho prišiel k nesprávnym záverom. Krajský súd sa nezaoberal dôvodmi, ktoré sú popísané v prvostupňovom rozhodnutí ministerstva, a ktoré boli podkladom na vyslovenie názoru, že úkony účastníkov konania, ktoré súviseli s priebehom konania o vyňatí lesných pozemkov z plnenia funkcií lesa neboli dobromyseľné. Krajský súd sa stotožnil len s námietkou žalobcov, podľa ktorej ministerstvo vo svojom prvostupňovom rozhodnutí za nedobromyseľné konanie považovalo len ekonomický prospech účastníkov konania. Táto domnienka je podľa právneho názoru žalovaného mylná a v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia ministerstva je na strane 11 a 12 uvedených viacero skutočností, ktoré viedli k názoru žalovaného, že dobromyseľnosť účastníkov konania v predmetnej veci nebola preukázaná, pričom nejde len o už uvedený ekonomický prospech.

Dobromyseľný je len ten, kto koná v súčinnosti so správnym orgánom bez snahy ho zaviesť. Za dobromyseľného sa považuje aj ten, kto koná v dobrej viere, ktorá môže byť aj chybná, napr. z neznalosti zákona, alebo z neznalosti iných podmienok viažucich sa k predmetu veci. Musí však byť jednoznačne a preukázané, že ten, kto v predmetnej veci koná, o uvedených napr. podmienkach naozaj nevie. Akýkoľvek úkon, ktorý preukáže, že konanie účastníkov konania bolo realizované s iným ako poctivým úmyslom, poukazuje na to, že nejde o dobromyseľné konanie.

Je nepochybné, že každý občan Slovenskej republiky má možnosť požiadať o vyňatie lesného pozemku z plnenia funkcií lesa. Taktiež je nepochybné, že všeobecne záväzné právne predpisy ustanovujú podrobnosti o tom, čo k takejto žiadosti treba predložiť. Tieto predpisy zároveň upravujú aj konanie správnych orgánov v danej veci. Je nesporné, že každý občan, ktorý takúto žiadosť zašle správne orgánu predpokladá, že mu bude vydané rozhodnutie v zmysle jeho žiadosti. Je logické, že občan po doručení rozhodnutia správneho orgánu v predmetnej veci má za to, že predmetné rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom, a následne, občan v dobrej viere uplatňuje práva a povinnosti vyplývajúce z takéhoto rozhodnutia správneho orgánu.

Ak účastník konania už od začiatku konania, alebo z priebehu konania vedel o prekážke, alebo podmienke, ktorá bráni kladnému vybaveniu jeho veci (žiadosti) a napriek uvedenému sa dožaduje jej kladného vybavenia - takýto postoj, či konanie nie je vedené v dobrej viere a dobromyseľnosť účastníka konania nie je jednoznačne preukázaná, a teda ani nemôžu s ňou byť spojené právne relevantné následky.

Ako zo súvisiaceho spisového materiálu vyplýva, účastníci konania boli rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Bratislave, odboru lesného hospodárstva a poľovníctva (vecne príslušným správnym orgánom) č. 207/2/2013-BA 3 z 02.05.2013 vyzvaní, aby ku konaniu, ktoré sa začalo na základe ich žiadosti o vyňatie lesných pozemkov predložili „územnoplánovaciú informáciu Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava, oddelenia územného rozvoja mesta, ktorej súčasťou podľa Územného plánu

hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 je stanovenie funkčného využitia so stanovením podmienok funkčného využitia pre územie, ktorého súčasťou sú pozemky parc. č. 18343/3,4 kat. územia T.Ú. Súčasne boli účastníci konania v odôvodnení predmetného rozhodnutia upovedomení o tom, že „orgán štátnej správy sa pri rozhodovaní o trvalom vyňatí lesných pozemkov z funkcií lesov riadi ustanoveným funkčným využitím územia a podmienkami funkčného využitia plôch podľa Územného plánu hl. mesta SR Bratislavy pre územie, ktorého súčasťou sú pozemky, o ktorých sa vedie konanie o trvalom vyňatí z plnenia funkcií lesov“.

Účastníci konania teda vedeli, akú podmienku je potrebné splniť pre ďalšie konanie vo veci ich žiadosti o vyňatie lesných pozemkov z plnenia funkcií lesov a tiež, že podmienkou pre kladné rozhodnutie orgánu štátnej správy je také určenie využitia dotknutého územia, ktoré im umožní realizovať ich zámer.

Podľa dokladov uvedených v súvisiacom administratívnom spise bola účastníkom konania, na základe ich vlastnej žiadosti z 19.05.2013 zaslaná územnoplánovacia informácia, vydaná Mestskou časťou Bratislava - Nové Mesto, Miestnym úradom Bratislava - Nové Mesto pod č. ŽPaÚP-792/2013/KU zo 06.06.2013, podľa ktorej parcely č. 18343/3 a 18343/4 v k. ú. T. sú podľa Územného plánu hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení neskorších zmien a doplnkov súčasťou stabilizovaného územia určeného pre les, ostatné lesné pozemky. Spolu s touto územnoplánovacou dokumentáciou bola účastníkom konania zaslaná aj tabuľka regulácie funkčného využitia takýchto plôch (kód funkcie 1001).

Uvedený doklad, ktorý je súčasťou súvisiaceho administratívneho spisu, jednoznačne a nespochybniteľne preukazuje, že účastníci konania mali vedomosť aj o tom, že územie - parcely, dotknuté ich žiadosťou o vyňatie lesných pozemkov, sú určené na plnenie funkcií lesov, a nie na účel, aký požadovali žalobcovia. Odlesnenie, ktoré sa realizovalo po vydaní zrušeného rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Bratislave poukazuje na skutočnosť, že ich zámer vyňatia lesných pozemkov nebol už od počiatku realizovaný v snahe rešpektovať podmienky využitia územia vyplývajúce z platných dokumentov.

Na podporu dôsledného zaobrerania sa posúdením dobromyseľného konania účastníkov konania žalovaný ešte uvádza, že v rámci konania o preskúmaní rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 207/2/2013 z 21.06.2013 bolo preukázané, že predmetné rozhodnutie sa opiera o doklad, ktorý nebol nikdy vydaný. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa cituje „Záväzné stanovisko č. ÚKaSP-204/2008-2013-MZ-UR s posúdením zámeru vo vzťahu k Územnému plánu hlavného mesta SR Bratislavy rok 2007 v znení zmien a doplnkov, Zámer nie je v rozpore s Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov“. Predmetné „záväzné stanovisko“ podľa uvedeného textu je obsahovo možné považovať za územnoplánovaciu informáciu, na predloženie ktorej boli vyzvaní účastníci konania. O tom, že takéto „záväzné stanovisko“ nebolo nikdy vydané svedčí doklad v súvisiacom spisovom materiáli vydaný Mestskou časťou Bratislava - Nové Mesto pod číslom ÚKaSP - 2014/87-EDA z 13.01.2014.

S ohľadom na vyššie uvedené názory a úvahy, súvisiace s postupom žalovaného pri spôsobe posúdenia konania dobromyseľnosti, ako aj s ohľadom na doklady, ktoré poukazujú na skutočnosť, že účastníci konania vedeli v priebehu konania o podmienkach a limitoch, ktoré súvisia s konaním o vyňatí lesných pozemkov z plnenia funkcií lesov, žalovaný je toho názoru, že dostatočne zdôvodnil svoje úvahy a uviedol doklady, na základe ktorých považoval vo svojich rozhodnutiach, zrušených krajským súdom, že dobromyseľnosť účastníkov konania v predmetnej veci nebola preukázaná.

Pri vydávaní rozhodnutia OLÚ o trvalom vyňatí lesných pozemkov na iné účely ako plnenie funkcií lesov, ktoré bolo vydané podľa zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch, boli porušené aj ustanovenia hmotného práva, § 5 zásady ochrany lesných pozemkov

OLÚ bol podľa ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. pri rozhodovaní podľa § 5 ods. 1 ako orgán štátnej správy lesného hospodárstva povinný posúdiť súlad zámeru podľa § 7 ods. 2 so zásadami ochrany lesných pozemkov podľa § 5 ods. 2, a dodržanie podmienok podľa § 6 ods. 2 a 3 a § 7 ods. 2 a

3. V preskúvanom prípade mal teda OLÚ posúdiť zámer žalobcov na vyňatie pozemkov z funkcií lesa vo väzbe na určenie nevyhnutne potrebnej výmery lesných pozemkov, využívanie funkcií okolitého lesa, ako aj účelnosti a technickej uskutočniteľnosti, skryvky organominerálnych povrchových horizontov pôdy a opatrení na jej hospodárne užitie, a umiestniť priesekov v lese tak, aby bol okolitý les čo najmenej ohrozovaný vetrom. Žiadnu z týchto obligatórne stanovených povinností OLÚ v danom prípade nesplnil, nesplnil ani svoju povinnosť posúdiť a preskúmať súlad zámeru žalobcov s návrhom koncepcie územného rozvoja Slovenska, návrhom územného programu starostlivosti regiónu, návrhom územného programu starostlivosti Bratislavy, návrhom územného programu starostlivosti Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto. V odôvodnení rozhodnutia OLÚ síce uvádza odkaz na záväzné stanovisko číslo UKaSP-204/2008-2013-MZ-UR, s posúdením zámeru žalobcov vo vzťahu s Územným plánom Hlavného Mesta Bratislava, avšak bez toho, aby sa akýmkoľvek zrozumiteľným spôsobom vyjadril k súladu zámeru žalobcov s územným plánom vo väzbe na výrok rozhodnutia. Navyše podľa vyjadrenia Mestskej časti Bratislava Nové Mesto zo dňa 13.01.2014 mestská časť ani jej stavebný úrad žiadne záväzné stanovisko k súladu zámeru žalobcov nevydával. Záväzné stanovisko číslo UKaSP-47871/200-2013-MZ-UR z 25.08.2013 mestská časť podľa svojho vyjadrenia nikdy nevydala, a uvedené číslo ani neexistuje, pričom dátum vyhotovenia tohto stanoviska, 25.08.2013 pripadá na nedeľu. Obdobne mestská časť, podľa svojho vyjadrenia nevydala ani záväzné stanovisko číslo UKaSP-204/2008-2013-MZ-UR o posúdení zámeru žalobcov s územným plánom Hlavného Mesta SR, a podľa vyjadrenia mestskej časti pod uvedeným číslom evidujú úplne iné podanie, týkajúce sa iného navrhovateľa. Súčasne mestská časť ani nie je oprávnená vydávať záväzné stanoviská na posúdenia súladu zámerov s územným plánom Hlavného Mesta SR. Žalovaný na základe týchto skutočností dospel k skutkovému záveru, že záväzné stanoviská, na ktoré sa v odôvodnení rozhodnutia OLÚ odvoláva alebo nikdy neexistovali, alebo sú falzifikátmi, a teda OLÚ pri vydávaní predmetného rozhodnutia nerešpektoval a hrubo porušil svoje zákonom stanovené úradné povinnosti. Žalovaný teda na základe vyššie uvedených právnych skutočností dospel pri preskúvaní predmetného rozhodnutia OLÚ podľa § 65 Správneho poriadku k nevyhnutnému právnomu názoru, že OLÚ pri vydávaní predmetného rozhodnutia hrubo porušil ustanovenia hmotného práva, v tomto prípade ustanovenia § 5 ods. 1, § 8 ods. 1, § 7 ods. 2, 3, § 6 ods. 2, 3.

Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že pri preskúvaní predmetného rozhodnutia OLÚ podľa § 65 Správneho poriadku postupoval striktne v súlade s ustanoveniami správneho poriadku, zákona č. 326/2005 Z. z., vec skutkovo a právne správne posúdil, a dospel k nevyhnutnému záveru, že rozhodnutie OLÚ je rozhodnutím nezákonným, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti oboch súdom preskúvaných rozhodnutí. Súčasne vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že Krajský súd v Bratislave v konaní o preskúmanie rozhodnutí žalovaného neúplne a nesprávne zistil skutkový stav, a vec nesprávne právne posúdil.

Na základe vyššie uvedeného preto žalovaný navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní týmto odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj preskúvaných rozhodnutí žalovaného, predmetného rozhodnutia OLÚ a postupu správnych orgánov, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn.:1S 172/2014-72, z 22.01.2015 zrušil a žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol, alternatívne predmetný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd podľa § 219 O.s.p. potvrdil napadnuté rozhodnutie, pretože je vo výroku vecne správne. Žalobcovia s rozhodnutím krajského súdu súhlasia, i keď si neosvojili celú ich argumentáciu uvedenú v žalobe; namietali v nej aj nedostatok právomoci na strane žalovaného. K otázke dobromyseľnosti uviedli, že žalovaný vo svojich rozhodnutiach prisudzoval žalobcom nedobromyseľné konanie bez akýchkoľvek dôkazov a ani na pojednávaní pred krajským súdom nevedel konkretizovať ich údajnú nedobromyseľnosť. Žalobcovia iba využili zákonnú možnosť v správnom konaní docieľiť vyňatie pozemkov z lesného fondu a ich odlesnenie. Z chýb, ktorých sa dopustil správny orgán, nemožno vyvodzovať nedobromyseľnosť žalobcov. Pokiaľ žalovaný poukazuje na skutočnosť, že Obvodný lesný úrad vo svojom rozhodnutí cituje úradné stanovisko k územnému plánu, ktoré neexistuje, žalobcovia za to nenesú žiadnu zodpovednosť. Tiež strata predmetných spisov,

ktoré musel žalovaný rekonštruovať, spochybňuje jeho prehľad o tom, ktoré písomnosti existujú. Stotožňujú sa so záverom krajského súdu, že dobromyseľnosť žalobcov v správnom konaní nebola relevantne spochybnená, preto treba chrániť ich záujmy.

Podaním doručeným najvyššiemu súdu 22.06.2015 žalobcovia predložili súdu uznesenie Krajského riaditeľstva PZ Bratislava, č. ČVS: KRP-95/2-VYS-BA-2014 Ga zo 07.04.2015 o zastavení trestného stíhania vo veci výrubu stromov na Kolibe v Bratislave. Výplýva z neho, že žalobcovia sa výrubom stromov nedopustili trestného činu, pretože bol legálny v zmysle lesníckej legislatívy. Rozhodnutie polície považujú za dôležité aj pre posúdenie dobromyseľnosti žalobcov a navrhujú, aby súd vzal do úvahy závery tohto právoplatného uznesenia polície.

V priebehu odvolacieho konania podaním doručeným najvyššiemu súdu dňa 29.07.2015 požiadali do vstup do konania v postavení vedľajších účastníkov Mgr. J. T. Ph.D., N. X. a Ing. T. N.. Pretože žalobcovia ani žalovaný nevyužili možnosť vzniesť námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd bez ďalšieho akceptoval ich návrh v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. Navrhovatelia na odôvodnenie svojho návrhu uviedli, že majú právny záujem na výsledku konania ako vlastníci nehnuteľností vzdialených od predmetných lesných pozemkov, ktoré boli rozhodnutím obvodného lesného úradu trvalo vyňaté z plnenia funkcií lesov, v prípade navrhovateľa T. iba 190 m, v prípade navrhovateľa X. približne 330 m a od nehnuteľností navrhovateľa N. iba 20 m. Ide pritom o nemalé výmery lesných pozemkov, ktoré boli rozhodnutím obvodného lesného úradu trvalo vyňaté z plnenia funkcií lesov, a ktorých odlesnením sa nepochybne zníži čistota ovzdušia a zvýši sa prašnosť a hluk v okolí rodinných domov navrhovateľov. Odlesnením uvedených pozemkov došlo zároveň k negatívnym vplyvom nárazového vetra na stromy, ktoré neboli vyrúbané popri vedení vysokého napätia a k opakovaným pádom takto nechránených stromov na vedenie VN (22 KV), v dôsledku čoho nastali v priebehu roka 2014 časté výpadky dodávok elektrickej energie v širšej oblasti Koliby (a tým aj nemalé škody u obyvateľov).

Navrhovatelia mali byť z dôvodu možnosti dotknutia ich vlastníckych práv účastníkmi už pôvodného správneho konania o trvalom vyňatí pozemkov z plnenia funkcií lesov, ktoré viedol Obvodný lesný úrad v Bratislave. O prebiehajúcom správnom konaní sa však nedozvedeli, a z toho dôvodu sa nemohli konania zúčastniť. Ako opomenutí účastníci správneho konania však už nemôžu podať v zmysle § 250 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku žalobu proti rozhodnutiu Obvodného lesného úradu v Bratislave, pretože toto rozhodnutie bolo právoplatne zrušené rozhodnutím ministerstva. Iný spôsob ako si chrániť svoje práva a ovplyvniť súdne konanie, ktoré môže vyústiť do potvrdenia platnosti rozhodnutia o vyňatí lesných pozemkov, teda navrhovatelia nemajú.

Zároveň sa v rámci odvolacieho konania vyjadrili k odvolaním napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 172/2014 zo dňa 22.01.2015. Uviedli, že zrušujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave síce pôsobí obsírne, ale v skutočnosti je založený na jedinom dôvode - a to na skutočnosti, že podľa názoru krajského súdu sa žalovaný správny orgán (ministerstvo) údajne nedostatočne zaoberal otázkou dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov konania.

Krajský súd mal na mysli argumentáciu žalovaného, ktorý tvrdí, že keďže účastníci správneho konania vedeli, že vo veci začal konať prvostupňový odbor obvodného lesného úradu, avšak rozhodnutie už vydal prednosta obvodného lesného úradu, nemohli byť dobromyseľní pri nadobudnutí svojich práv. Následne Krajský súd v Bratislave k preskúmaným rozhodnutiam uviedol, že je daný zákonný dôvod na ich zrušenie pre ich nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Krajský súd vytýka žalovanému nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, avšak takýmito vadami trpí práve naopak rozsudok krajského súdu, ktorý neobsahuje buď žiadnu právnu argumentáciu, alebo je argumentácia súdu veľmi strohá a nepresvedčivá. Žalovaný uviedol vo svojom rozhodnutí konkrétny argument, že žalobcovia si boli vedomí, že vo veci začal konať odbor obvodného úradu, avšak rozhodnutie vydal už prednosta, z čoho žalovaný správny orgán vyvodzuje nedostatok ich dobromyseľnosti. Krajský súd však na tento argument reaguje iba strohou krátkou vetou: „Je nesporné, že rozhodnutie vydal Okresný úrad lesného hospodárstva." Táto veta však nie je žiadnym argumentom a

vôbec nevyvracia argument žalovaného o tom, že žalobcovia vedeli, že vo veci začal pôvodne konať odbor obvodného úradu a z tohto dôvodu boli nedobromyseľní.

Krajský súd následne uvádza, že „Je logické že účastníci konania (žalobcovia) postupovali ... v zmysle právoplatného rozhodnutia orgánu štátnej správy, v čom podľa názoru súdu spočíva ich dobromyseľnosť“. Tento argument krajského súdu nie je dobre zrozumiteľný. Avšak ak by mal znamenať, že každý postup účastníka konania podľa právoplatného rozhodnutia musí byť považovaný za automaticky dobromyseľný, takýto výklad pri priniesol neprijateľné a absurdné dôsledky, pretože aj postup podľa právoplatných rozhodnutí, ktoré boli vydané na základe účastníkmi vedome a úmyselne zmanipulovaných a nepravdivých podkladov, by musel byť vždy považovaný za dobromyseľný. Na základe argumentu *reductio ad absurdum* je preto potrebné takýto argument krajského súdu odmietnuť ako neprijateľný. To je celá právna argumentácia, ktorú obsahuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave však vôbec vo svojom rozsudku nezohľadnil, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu obsahuje aj ďalšie samostatné argumenty poukazujúce na nedostatok dobromyseľnosti účastníkov konania - ide napr. konkrétne o argument, že na základe účastníkmi vyžiadanej územnoplánovacej informácie mali účastníci konania vedomosť, že pozemky sú určené na plnenie funkcií lesa a nie na ich vyňatie, avšak v rozhodnutí o vyňatí sa cituje úplne iný dôkaz - neplatné záväzné vyjadrenie. Krajský súd sa týmito ďalšími argumentmi vôbec nezaoberal, nespochybnil ich, ani nevyvrátil, preto nemohol v žiadnom prípade prísť k záveru, že žalovaný „úplne rezignoval na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcov“. Argumentácia Krajského súdu v Bratislave je veľmi nedostatočná a vôbec nevyvracia tvrdenie obsiahnuté v rozhodnutí žalovaného ohľadom nedostatku dobromyseľnosti účastníkov konania.

Navyše, rozhodnutie žalovaného obsahuje ďalšie právne argumenty, ktoré boli dôvodom zrušenia rozhodnutia obvodného lesného úradu a ktoré neboli Krajským súdom v Bratislave vôbec v rozsudku spochybnené. Preto rozhodnutie žalovaného obsahuje dostatočné a zákonné dôvody na zrušenie rozhodnutia obvodného lesného úradu.

Okrem toho z ustanovenia § 65 ods. 2 Správneho poriadku v žiadnom prípade nevyplýva, že práva nadobudnuté účastníkom dobromyseľne je správny orgán povinný vždy a za každú cenu zachovať, a to tak, že musí nechať v platnosti nezákonné rozhodnutie. Nejde o kategorickú normu, ale o vyjadrenie právneho princípu, ktorý sa aplikuje tým spôsobom, že na jednej strane sa vždy váži verejný záujem na uplatnení zákonnosti a na druhej strane sa váži záujem na ochrane dobromyseľne nadobudnutých práv a postupuje sa cestou minimalizácie zásahov do dobromyseľne nadobudnutých práv, ak je to možné.

Bolo v naliehavom verejnom záujme, aby bolo predmetné rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 207/2/2013 zo dňa 21.06.2013 zrušené, pretože viedlo k nezákonnému odlesneniu rozsiahleho územia lesa v lokalite Koliba nad centrom Bratislavy. Ochrana životného prostredia a lesného porastu na území hlavného mesta Bratislava v unikátnej lokalite Koliba pred nezákonným odlesnením a výrubom stromov je nepochybne vecou naliehavého verejného záujmu. Keďže žiadateľ bol jediným účastníkom konania, zrušením rozhodnutia nebolo navyše ani zasiahnuté do práv iných osôb.

Navrhli preto, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 S172/2014 zo dňa 22.01.2015 zmenil tak, že žalobu žalobcov zamietne.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno vyhovieť.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je

v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 22.01.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.07.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä so základnými ústavnými princípmi a s príslušnými hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, lesné pozemky možno využívať na iné účely ako na plnenie funkcií lesov, ak príslušný orgán štátnej správy lesného hospodárstva, po predchádzajúcom stanovisku dotknutých orgánov štátnej správy, rozhodne o ich dočasnom vyňatí alebo trvalom vyňatí z plnenia funkcií lesov (ďalej len „vyňatie“), alebo o obmedzení využívania funkcií lesov na nich (ďalej len „obmedzenie využívania“). K vyňatiu alebo obmedzeniu využívania môže dôjsť len v nevyhnutných a odôvodnených prípadoch, najmä ak úlohy spoločenského a ekonomického rozvoja nemožno zabezpečiť inak.

Podľa § 58 ods. 1 písm. k) zákona č. 326/2005 Z.z., Ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva je odvolacím orgánom vo veciach, o ktorých rozhodol na prvom stupni krajský lesný úrad.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím z dôvodu ich nepreskúmateľnosti, ako aj konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj preskúmané rozhodnutia žalovaného o rozklade č. 2748/2014-420 zo 16.06.2014 a jemu predchádzajúce rozhodnutie č. 51/2014-720 zo 17.02.2014, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí

správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd stotožnil so záverom krajského súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutí žalovaného pre nedostatok dôvodov, preto jeho rozsudok ako vo výroku vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 207/2/2013 z 21.06.2013 mimo odvolacieho konania preskúmalo Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky ako vecne príslušný orgán štátnej správy podľa § 56 ods. 1 písm. a) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov a § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a to z dôvodov, ktoré uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Odvolací súd, zhodne s krajským súdom, zdôrazňuje, že preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 a nasl. Správneho poriadku, je mimoriadny opravný prostriedok v správnom konaní, ktorého primárnym účelom je náprava hmotnoprávných omylov, teda riešenie porušení hmotného práva. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je určené na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva (viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4SŽ 31/02). V prejednávanej veci má odvolací súd za preukázané, že správny orgán správne ustálil nezákonnosť preskúmaného právoplatného rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 207/2/2013 z 21.06.2013, pretože rozhodnutie vydal orgán, ktorý nemal zákonom stanovenú vecnú príslušnosť na toto konanie, čím bol naplnený jeden zo zákonných dôvodov správneho orgánu pre možnosť zrušenia právoplatného rozhodnutia, ktoré preskúmaval mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu. Navyše týmto rozhodnutím boli porušené aj iné ustanovenia zákona o lesoch, ako ich konkretizoval žalovaný v podanom odvolaní.

Okrem podmienky nezákonnosti právoplatného rozhodnutia preskúmaného správnym orgánom mimo odvolacieho konania má však správny orgán aj zákonnú povinnosť dbať pri zrušení alebo zmene rozhodnutia na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté (§ 65 ods. 2 Správneho poriadku). Ochrana dobromyseľne nadobudnutých práv vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy je odôvodnená potrebou garancie právnej istoty, stability právnych vzťahov a práv a povinností z nich vyplývajúcich, ako aj dôvery v právny poriadok a zákonnosť rozhodovania orgánov verejnej správy ako znakov právneho štátu, ku ktorému sa Slovenská republika hlási (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR). Aj keď to samozrejme neznamená, že dobromyseľne nadobudnuté práva nemôžu byť vôbec dotknuté rozhodovaním príslušného orgánu v mimo odvolacom konaní, v zmysle ustálenej judikatúra správny orgán musí vždy skúmať, či by záujem na striktnom dodržiavaní zákona prevyšoval záujem na zachovaní dobromyseľne nadobudnutých práv vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia.

Pri posúdení otázky dobromyseľnosti žalobcov síce odvolací súd nesúhlasí s konštatovaním krajského súdu, že žalovaný opomenul venovať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia otázke dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov konania, ale stotožnil sa s jeho záverom, že odôvodnenie ako prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, tak rozhodnutia o rozklade je v tejto časti nepreskúmateľné pre chýbajúce, resp. nesprávne dôvody. Je úlohou správneho orgánu zodpovedne posúdiť, či účastník nadobudol práva dobromyseľne alebo nie, pričom svoj záver musí v rozhodnutí dostatočne odôvodniť.

Prvostupňový správny orgán svoj záver, že „dobromyseľnosť konania účastníkov konania nebola preukázaná“ vyvodil so skutočností, že konečným dôsledkom ich konania bolo získanie ekonomického prospechu z rozdielu medzi „realitou hodnotou stavebného pozemku“ a „bežnou cenou lesného pozemku“ bez ohľadu na zákonné limity a obmedzenia v prípade lesných pozemkov v danej lokalite. Uvedené podľa názoru odvolacieho súdu ešte nevyvracia dobromyseľnosť žalobcov, pretože snažiť sa o dosiahnutie ekonomického prospechu samo o sebe nie je nemorálne, keď povinnosť dbať na zákonné limity a obmedzenia zaťažuje správny orgán. Žalovaný síce v odvolaní namietal, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu bolo uvedených aj viacero iných skutočností, ktoré

viedli k názoru žalovaného, že dobromyseľnosť účastníkov konania v predmetnej veci nebola preukázaná, odvolací súd má ale za to, že za relevantný treba považovať jeho záver k tejto otázke a ten bol odôvodnený tak, ako je uvedené vyššie.

Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia o rozklade otázky dobromyseľnosti účastníkov venoval iba krátky posledný odsek, v ktorom uviedol, že „Nie je možné pripustiť, že účastníci konania boli pri nadobudnutí práva dobromyseľní, lebo museli vedieť, že keď začal vo veci konať príslušný osobitný organizačný útvar OLÚ, ktorým bol odbor lesného hospodárstva a poľovníctva ... a rozhodnutie OLÚ vydal OLÚ bez označenia osobitného organizačného útvaru, ktoré bolo podpísané prednostom OLÚ, čiže rozhodnutie OLÚ vydal vecne nepríslušný správny orgán“. Pritom z obsahu odvolania žalovaného možno vyvodíť, že nedobromyseľnosti žalobcov nasvedčujú iné závažné skutočnosti, ale dôvody preskúmaného rozhodnutia nie je možno dodatočne dopĺňať a navyše tieto skutočnosti musia byť predmetom správneho konania, aby účastníci mali možnosť na ne reagovať. Odvolací súd, ktorý preskúmava zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu iba na základe jeho obsahu, sa preto stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že obe rozhodnutia správneho orgánu sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov k otázke nedobromyseľnosti žalobcov pri nadobudnutí ich práv z rozhodnutia OLÚ.

Odvolací súd ešte poznamenáva, že žalobcami predložené Uznesenie Krajského riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície Bratislava č. ČVS: KRP-95/2-VYS-BA-2014 Ga zo dňa 07.04.2015 o zastavení trestného stíhania nepovažuje v tejto súvislosti za relevantné. Trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona, lebo stromy neboli vyrúbané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny. Inak povedané žalobcovia pri výrube postupovali v súlade s právoplatným rozhodnutím OLÚ o trvalom vyňatí lesného pozemku z plnenia funkcií lesa, ktoré bez ďalšieho zakladá aj právo na odlesnenie predmetnej plochy. Uvedené ale nedáva odpoveď na otázku, či žalobcovia boli dobromyseľní pri nadobudnutí práv z tohto rozhodnutia.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobcovia síce v konaní mali úspech, ale náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia si neuplatnili a žalovaný, ktorý nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu, nebol v odvolacom konaní úspešný.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.